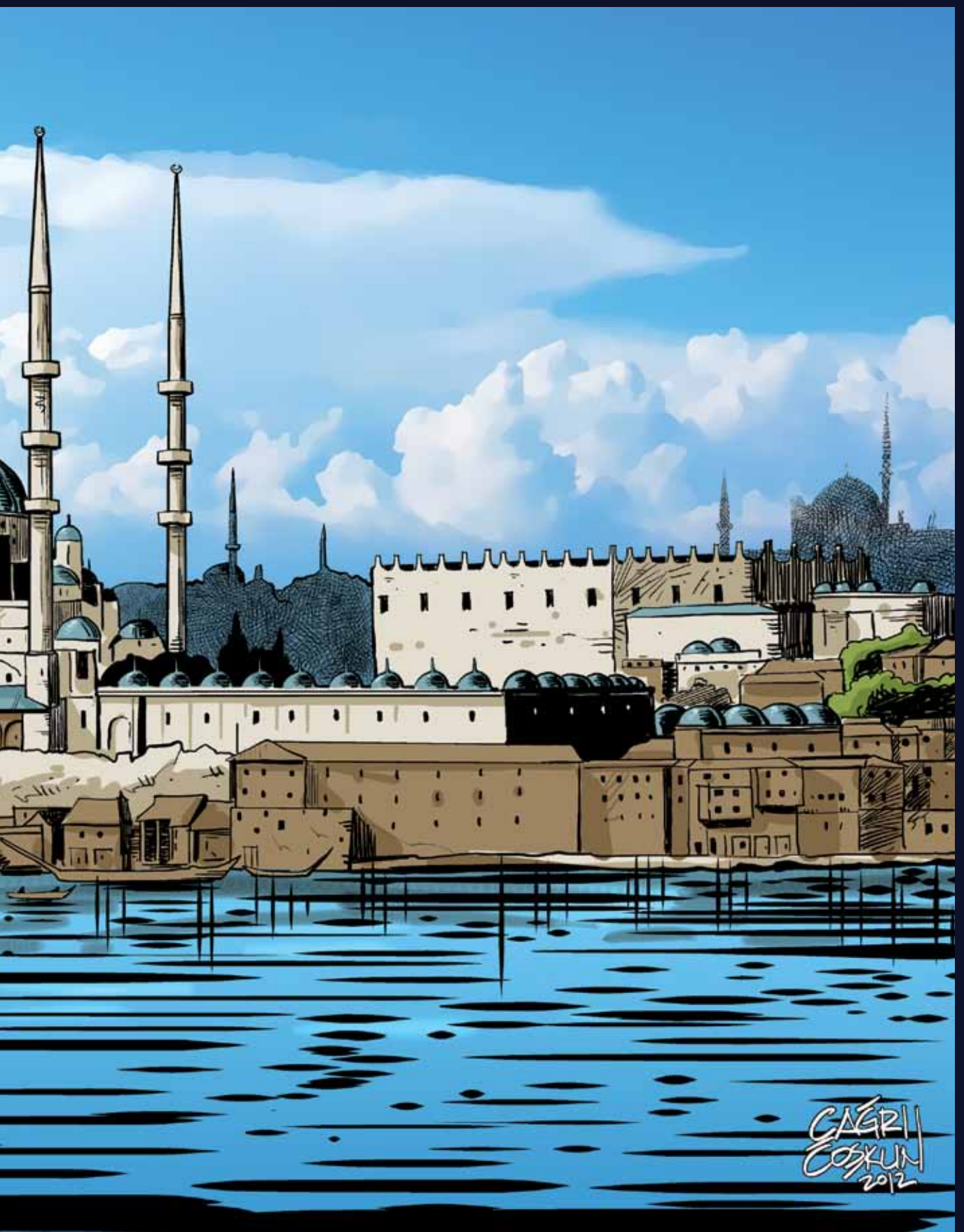

Zülfü Livaneli

Harem

ÇİZEN: ÇAĞRI COŞKUN

DESTEK YAYINEVİ: 219
ÇİZGİ ROMAN: 1

HAREM / ZÜLFÜ LİVANELİ

Bu eser Zülfü Livaneli'nin Engereğin Gözü isimli kitabından uyarlanmıştır.
© Her hakkı saklıdır. Bu eserin aynen ya da özet olarak hiçbir bölümü, telif hakkı sahibinin yazılı izni alınmadan kullanılamaz.

Proje Koordinatörü: Yelda Cumalıoğlu
Genel Yayın Yönetmeni: Ertürk Akşun
Eseri Çizgi Roman Senaryosuna Uyarlayan: Fatih Çöngözel
Editör: Orhan Gökdemir
Çizen: Çağrı Coşkun
Renklendiren: Fikret Özdemir
Kapak Tasarım: İlknur Muştı

Destek Yayınları: Nisan 2012
Yayıncı Sertifika No: 13226

ISBN 978-605-4607-19-8

© Destek Yayınevi
İnönü Cad. 33/4 Gümüşsuyu Beyoğlu / İstanbul
Tel:(0212) 252 22 42
Fax:(0212) 252 22 43
www.destekyayinlari.com
info@destekyayinlari.com

facebook.com/ DestekYayinevi
twitter.com/destekyayinlari

İnkılap Kitabevi Baskı Tesisleri
Matbaa Sertifika No: 10614
Çobançeşme Mah. Altay Sk. No: 8
Yenibosna – Bahçelievler / İstanbul
Tel: (0212) 496 11 11

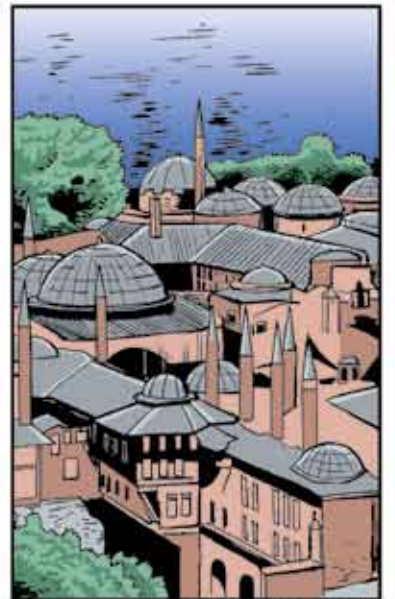
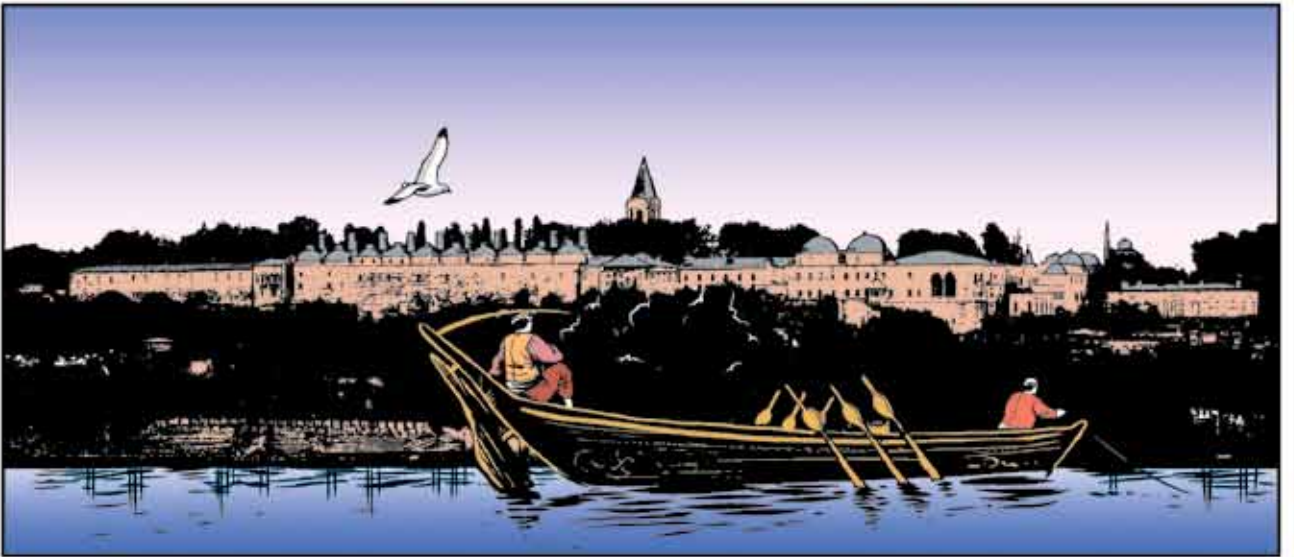
Zülfü Livaneli

Hasen

Çizen: Çağrı Coşkun

Osmanlı İmparatorluğu'nun başkenti, 17. Yüzyılın ortaları.

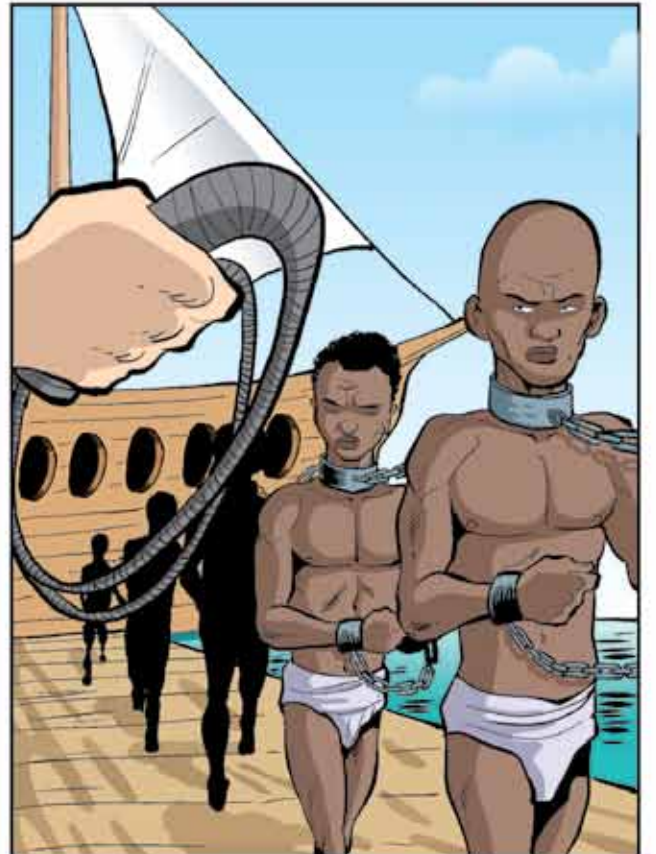

*Constantinople.

Doğduğum topraklar şimdi eski bir hayal gibi hatıralarımda...

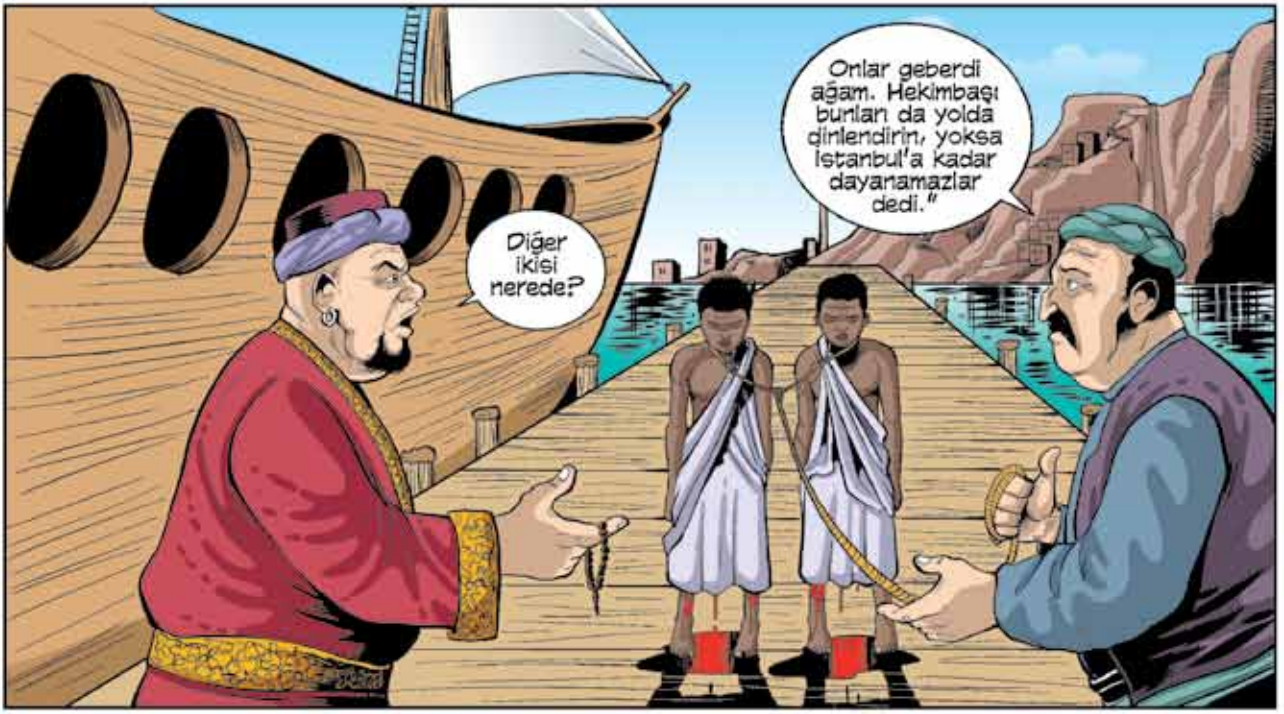

İstanbul...

Onu ilk gördüğüm
günü hiç unutmadım...

Dünyanın merkezine geldiğimi hissetmiştim...

Değersiz bir eşya gibi elden ele gezeceğimi sanıyordum ama...

Allah sizi inandırсын
paşam, yol çok zorlu geçti. Kaç tane
malım telef oldu gitti. Ama bu velet, çok
sağlam çıktı vallahi... Tam arzu
ettiğiniz gibi...

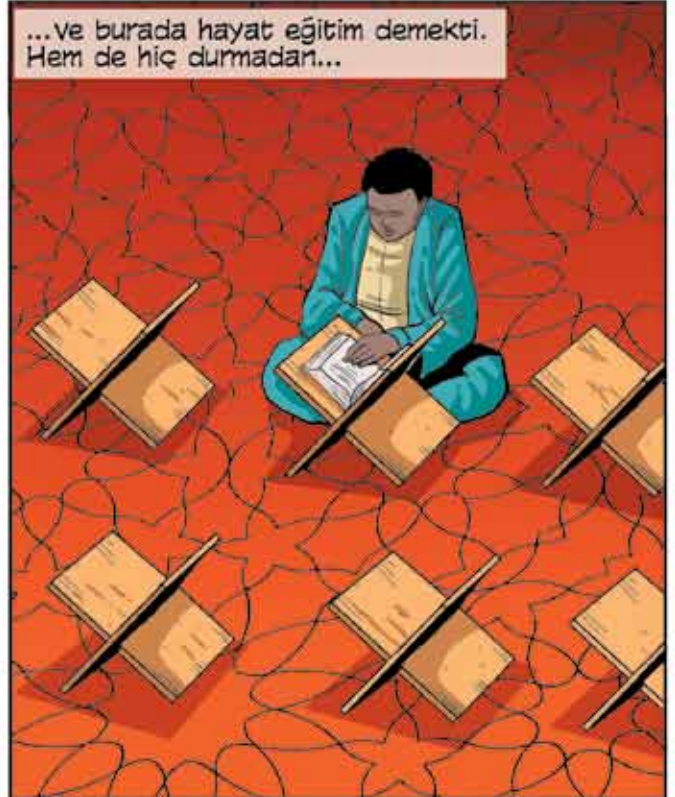
Kabula başlayan yeni hayatımda galiba bir değerim vardı...

Dünyanın merkezinde, dünyanın hükümdarının sarayındaydım...

...ve burada hayat eğitim demektir. Hem de hiç dumadan...

Allah vergisi
zekam ile her
şeyi kolayca
öğreniyordum...

Aman
hocam,
estağfirullah.

Aferin
Süleyman. Duydum
ki Yunancayı bayağı
öğrenmişsin. Hem
Arabi hem de Farsî
mükemmel okuyorsun.
Eh, yazın desen
benimkinden
güzel vallahi.

Siz nasıl
münasip
görürseniz
hocam.

Yok yok,
öyle. Ağalar
ocasının en iyi
talebesi sensin.
Senin harem-i
hümayuna kabulün
için teklif

Hayatımın geçeceği dünyaya ilk adımlarımı atıyordum...

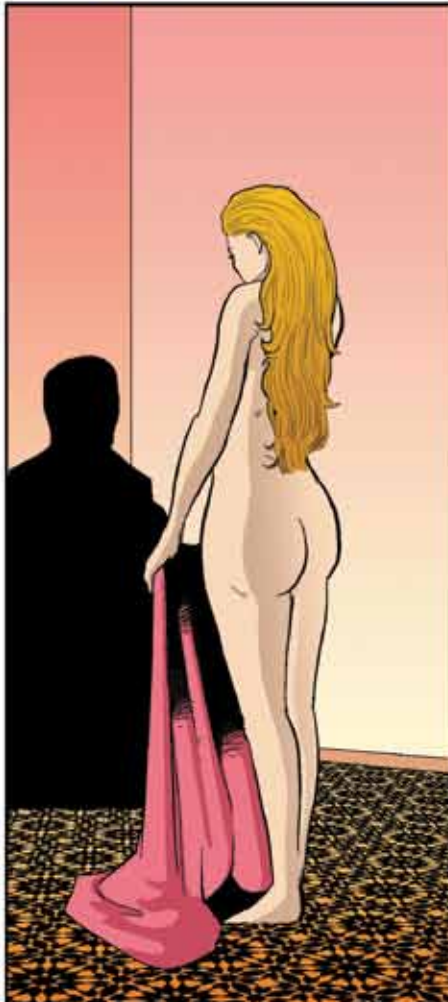
Artık harem-i hümayundaydım.
Padişahımız efendimizin evinde...

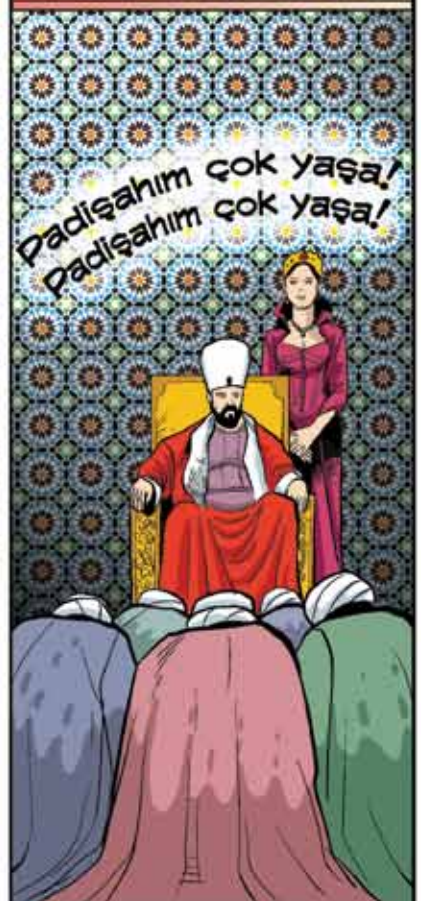
Zaman burada farklı akıyordu sanki...
Burası sessizliğin dünyasıydı...

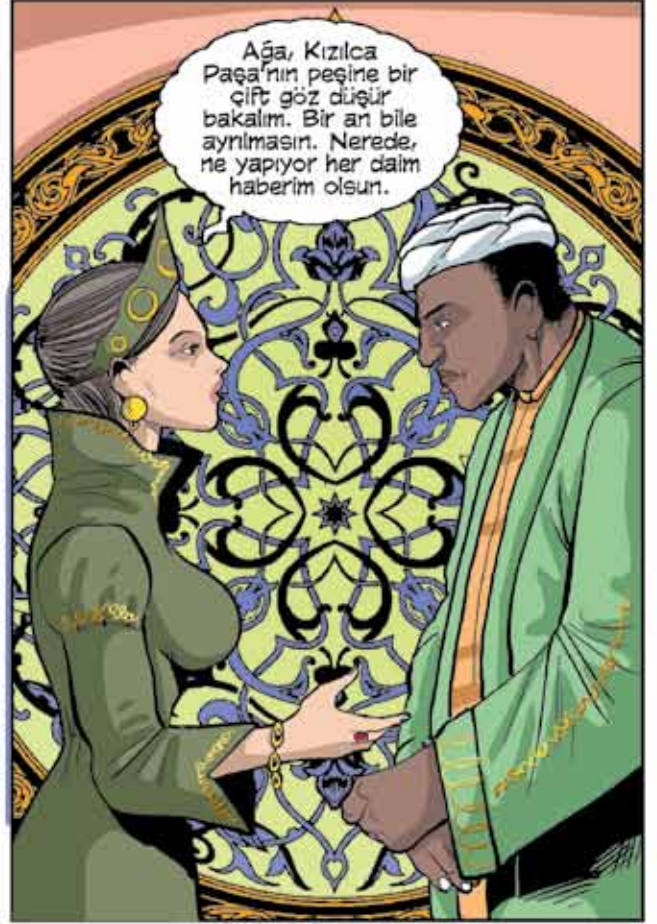

Sessizliğin ve güzelliğin...

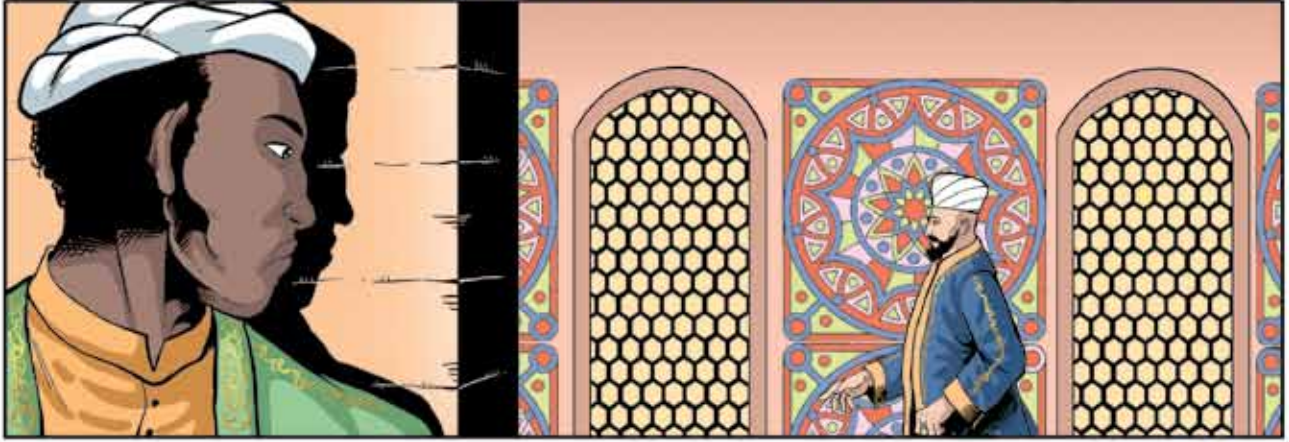

Ama imparatorluk hiç de sakın değildi...

Ne kadar önemli bir görev aldığımı
o zaman bilemezdim ki...

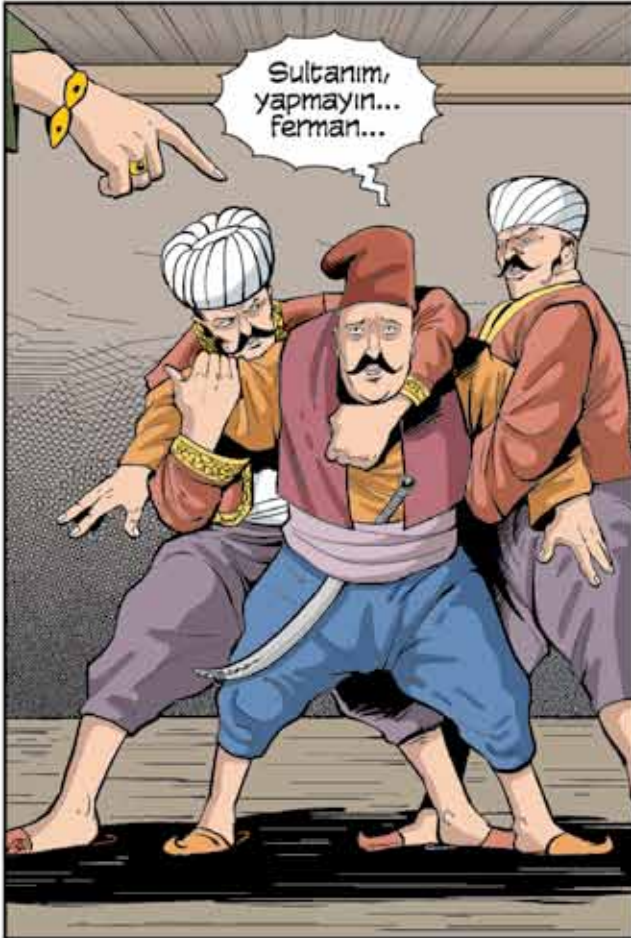

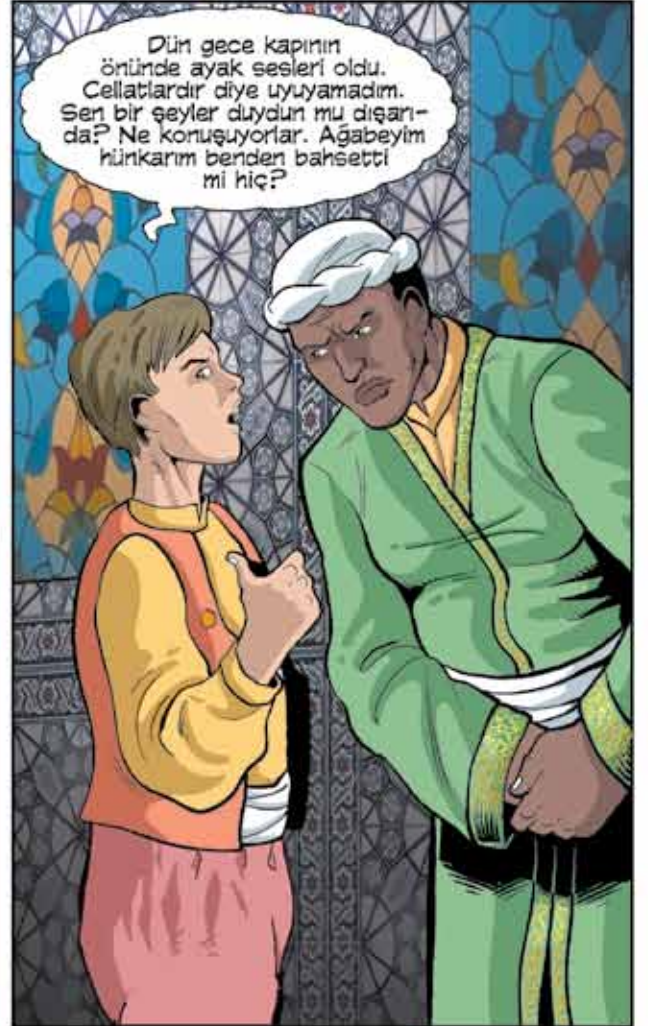

Böylece küçük şehzadenin hapis hayatı, benim de gardiyanlık günlerim başladı.

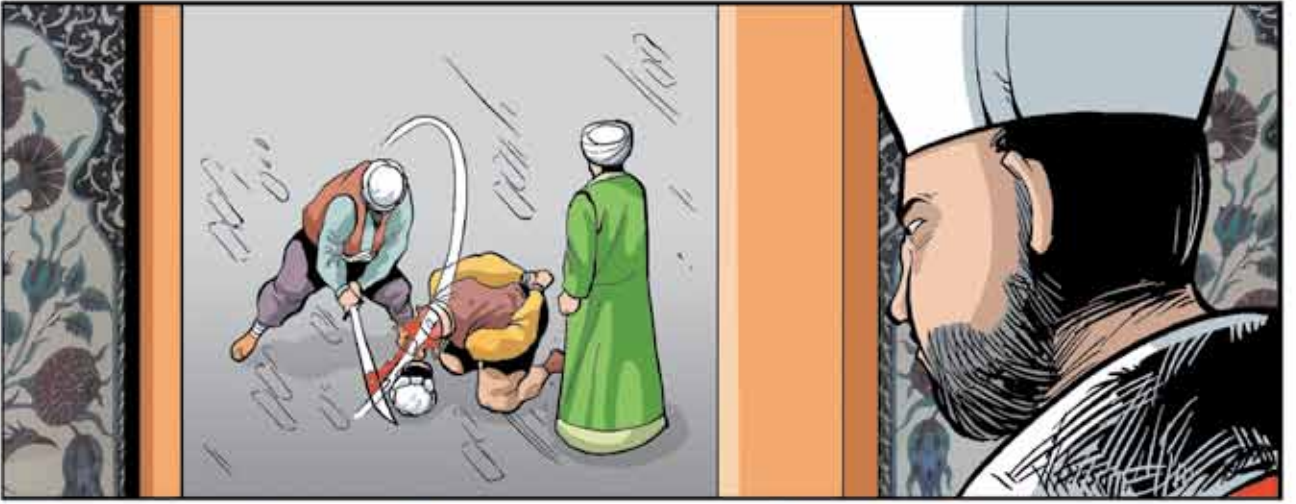
Korku ile yaşamamanın bir insanı ne hale getirdiğini izledim...

Kim bunlar?
Kellemi almaya
mı geldiler.
Gitsinler,
istemiyorum!

Olur mu öyle
şey şehzadem?
Yatakların çarşaflarını
değiştirmek için geldiler.
Merak buyumayınız,
şimdi giderler...

Bu arada kardeşini böyle bir korku ile yaşatan
ağabeyi de tüm ülkede benzer bir korku dalgası yayıyordu.

Ben
konuşurken
esnemeye utanmıyor
musun paşa? Madem o
kadar uykun geldi seni
ebedi uykuya gönderelim.
Alın kellesini!

İstanbul'da bir yangın çıktı...

...yıllarca tüm imparatorluk yandı...

Nihayet yangın söndürüldü hüncarım. Lakin zaiyat çoktur. Halk arasında Lut kavmi gibi Hakkın bir laneti olduğu konuşulur bu yangının.

Hakkın laneti ha... O zaman hem tütünü hem de içkiyi yasaklıyorum. Böylece haram işlenmez. Ayrıca gece sokakta fenersiz gezmek de yasak. Namuslu adamın gece yarısı sokakta işi ne?

Böyle başladı yıllarca sürecektir olan korkulu günler ve geceler...

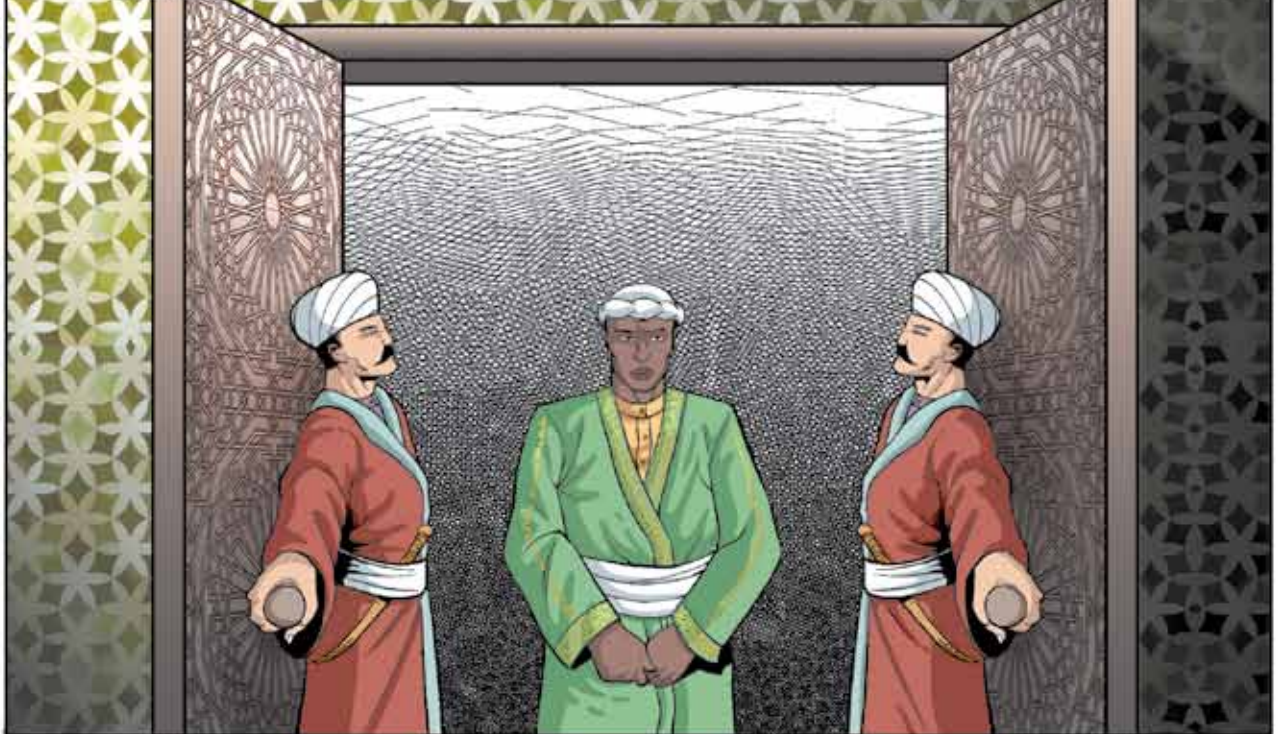
Bu konuşmanın ne anlama geldiğini ertesi gün öğrendim...

Ağam,
has odadan
çagnılıyor-
sunuz.

Hayirdir
inşallah,
biemillahi...

Ölüme yürüyordum... Hangi duaları okumam gerektiğini bile karıştırmıştım...

Süleyman
ağa...

Senin
hakkında
kulağıma bir
şeyler geldi...

Emredin
hünkaram.

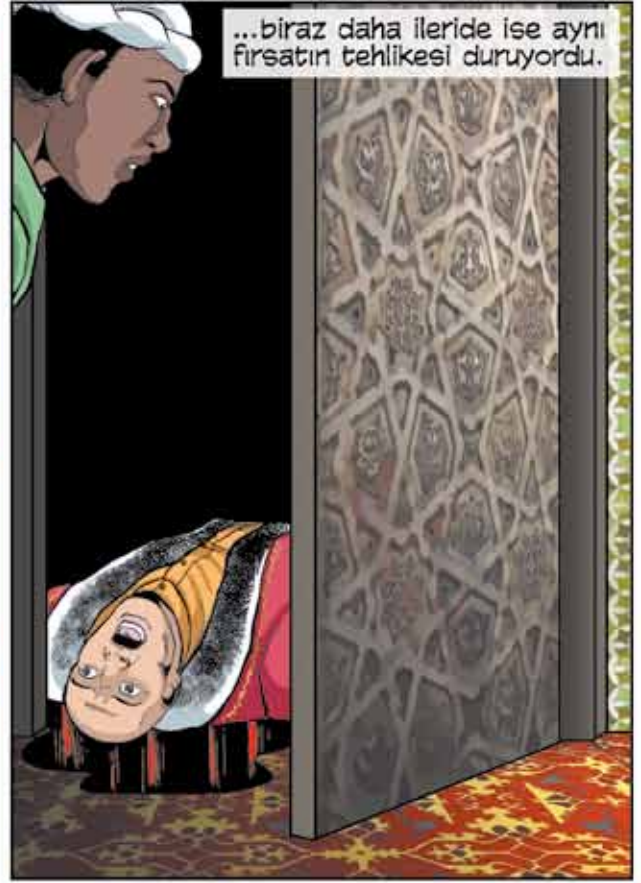

Özellikle
validem öyle dedi.
Haremim en dirayetli,
aklı başında ve becerikli
ağası sermişsin,
doğru mu?

İtifat
buyurmuşlar
hünkaram.

Göreceğiz
bakalım mübalağa mı
etmişler gerçek mi söylemiş-
ler... Artık haremağası sensin.
Benim haremimi emanet almak
ciddi bir iştir. Hata yap-
maya gelmez. Göster
bakalım marifetini...

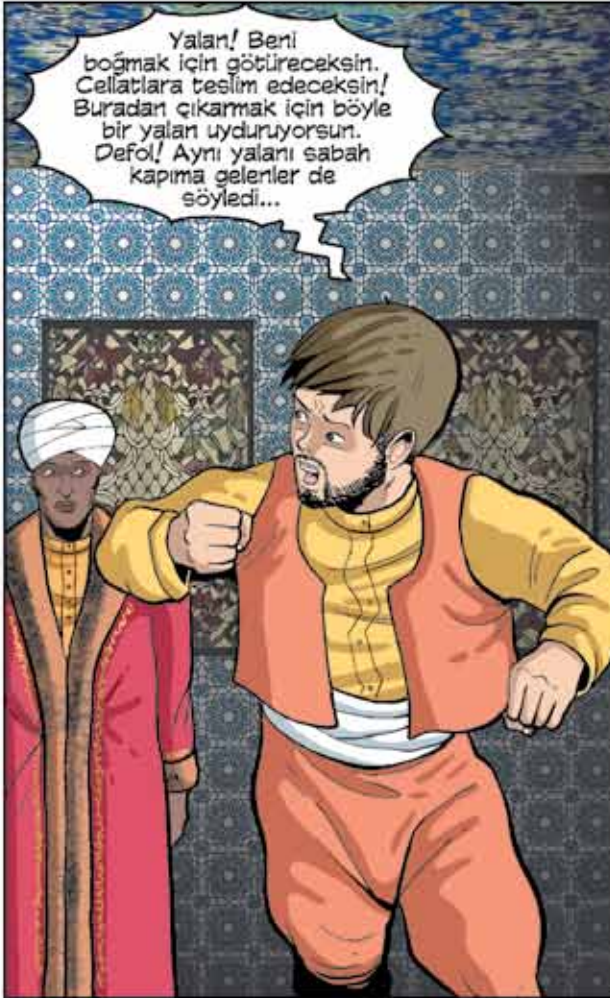
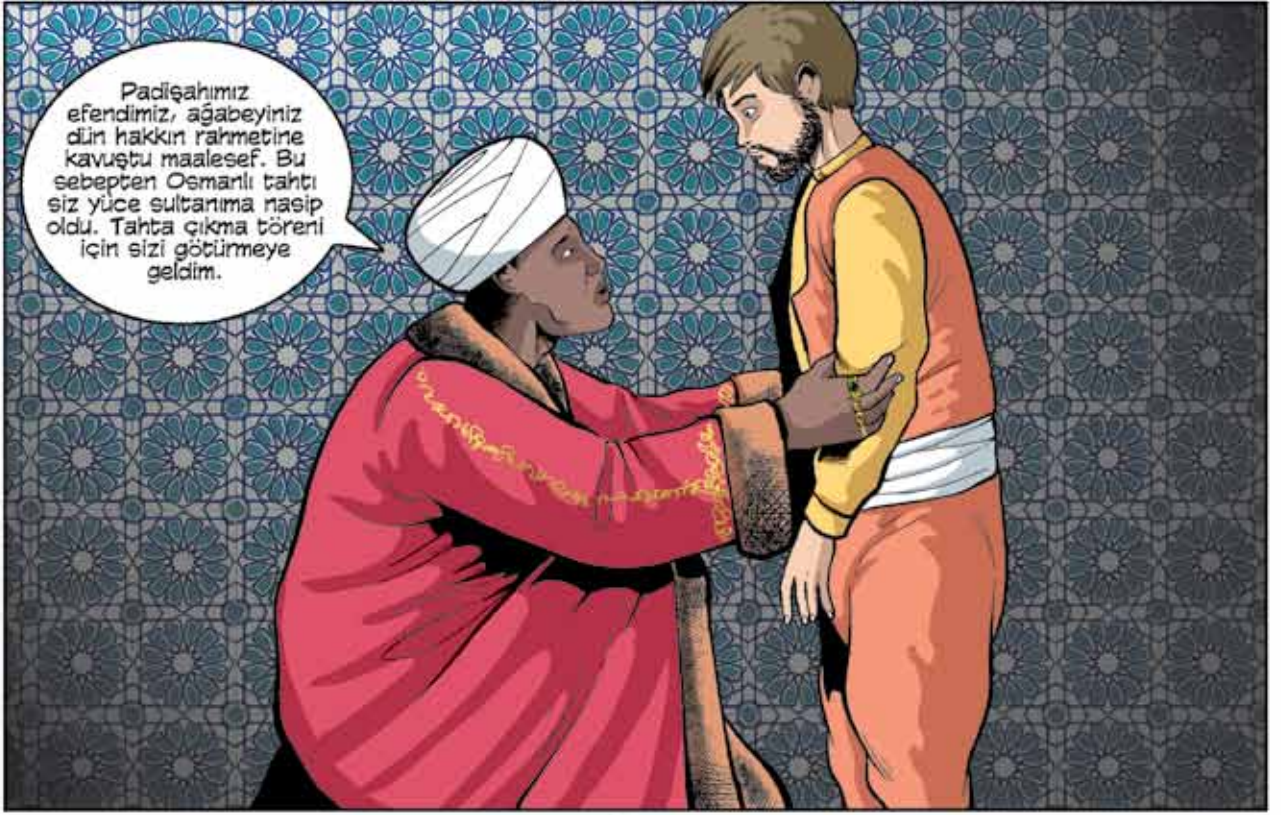

Genç sultan, kendisine gelmesi için yıllardır beklediği ölümü...

...şimdi sırf meraktan çağırveriyordu başkaları için.

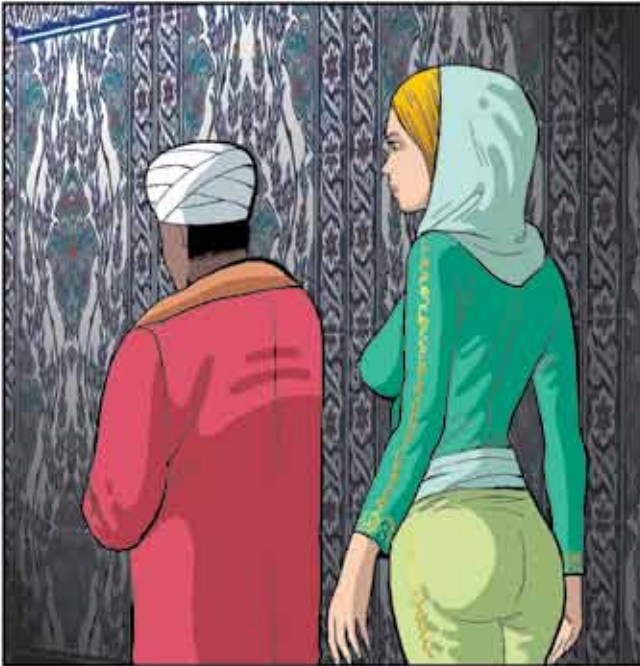
Aferin... pek beğendim numaralarınızı...

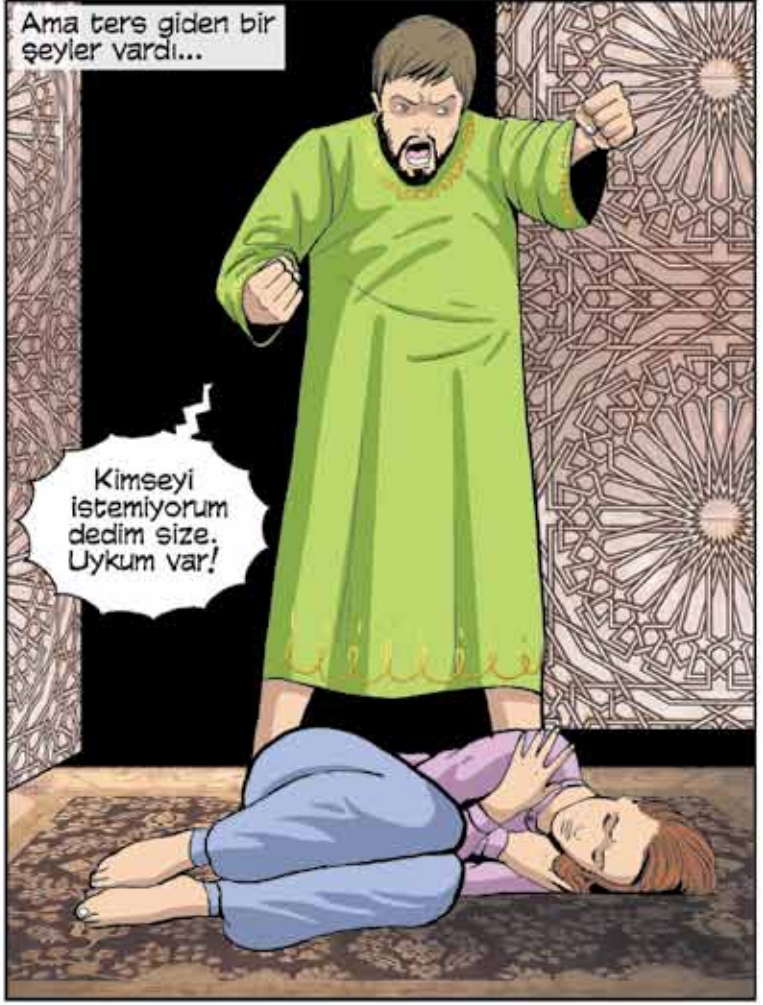

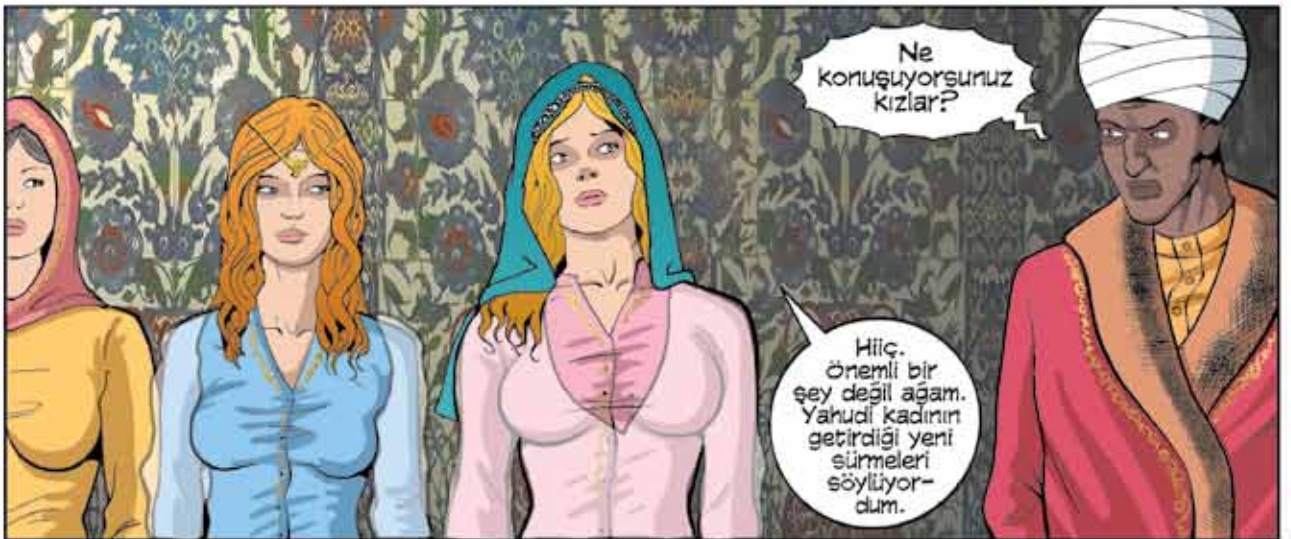
Acaba senin son nefesin nasıl olur?

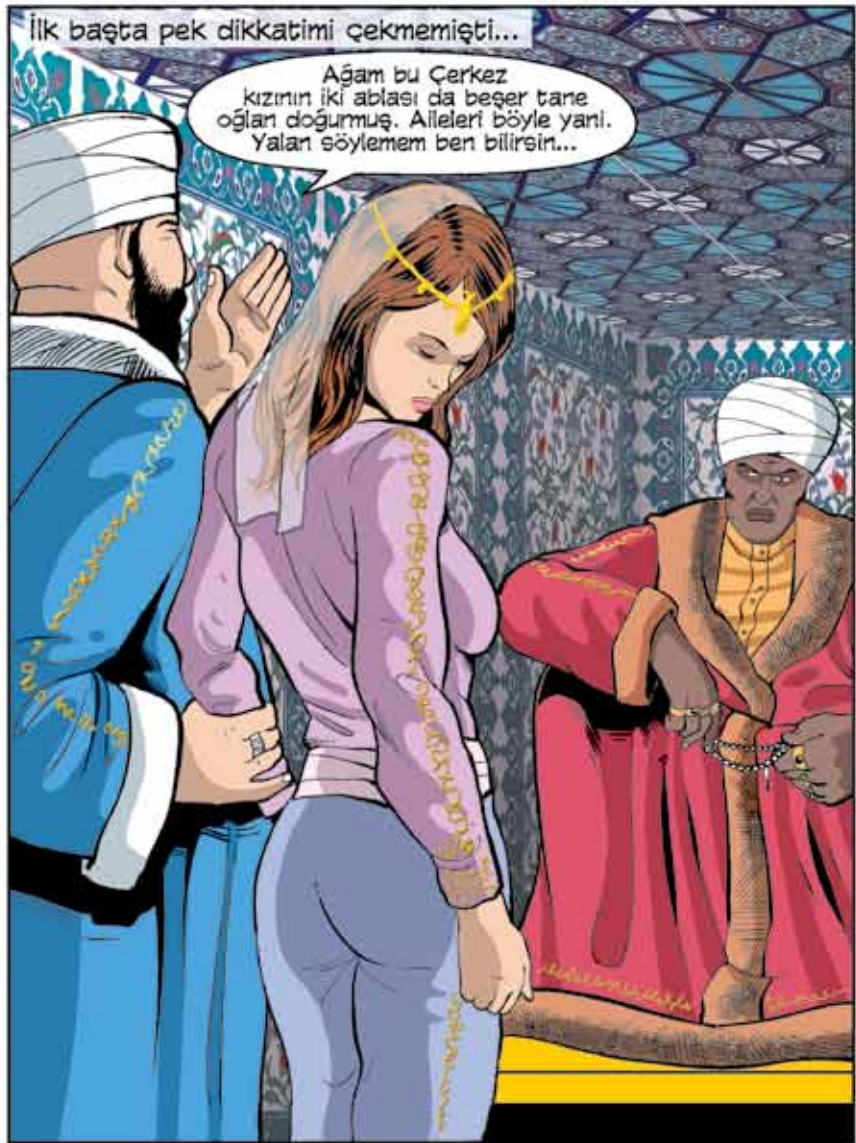

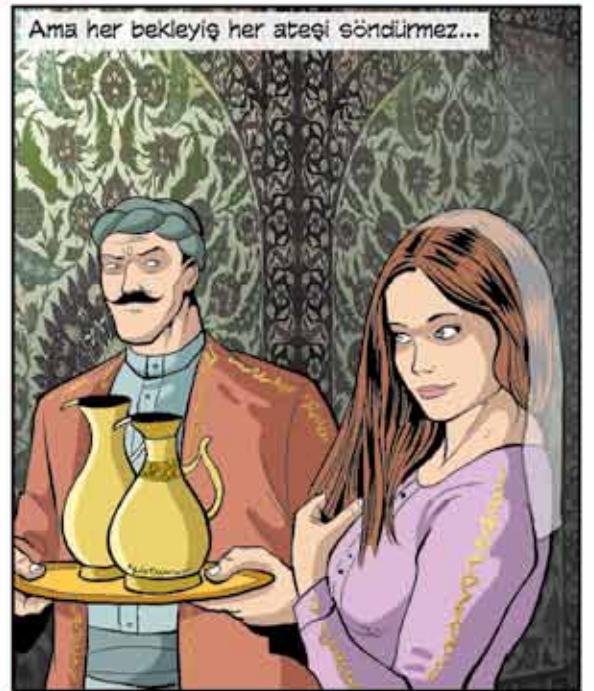
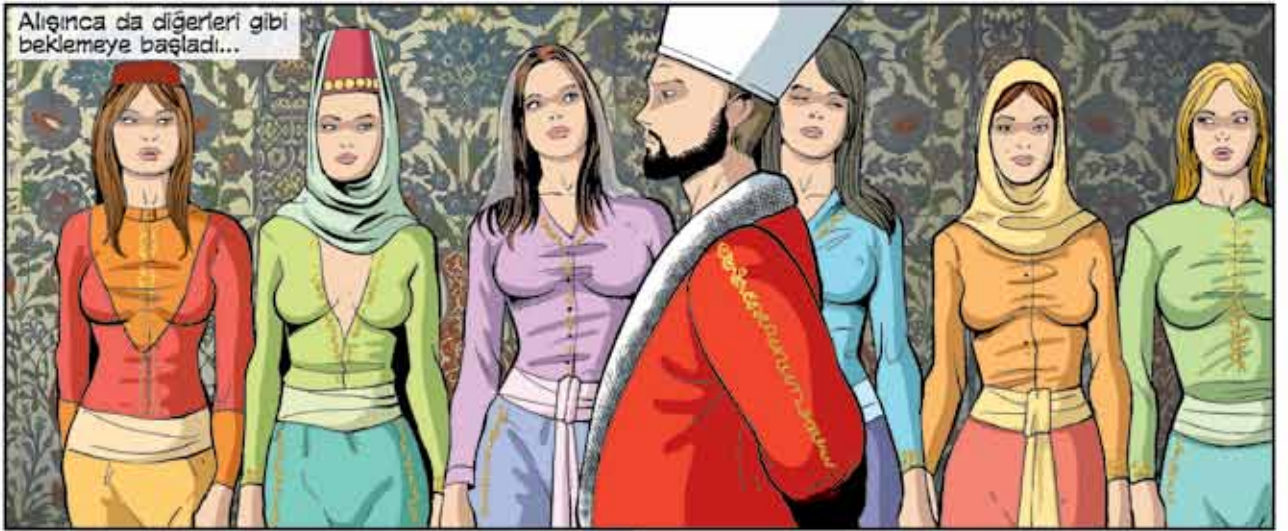
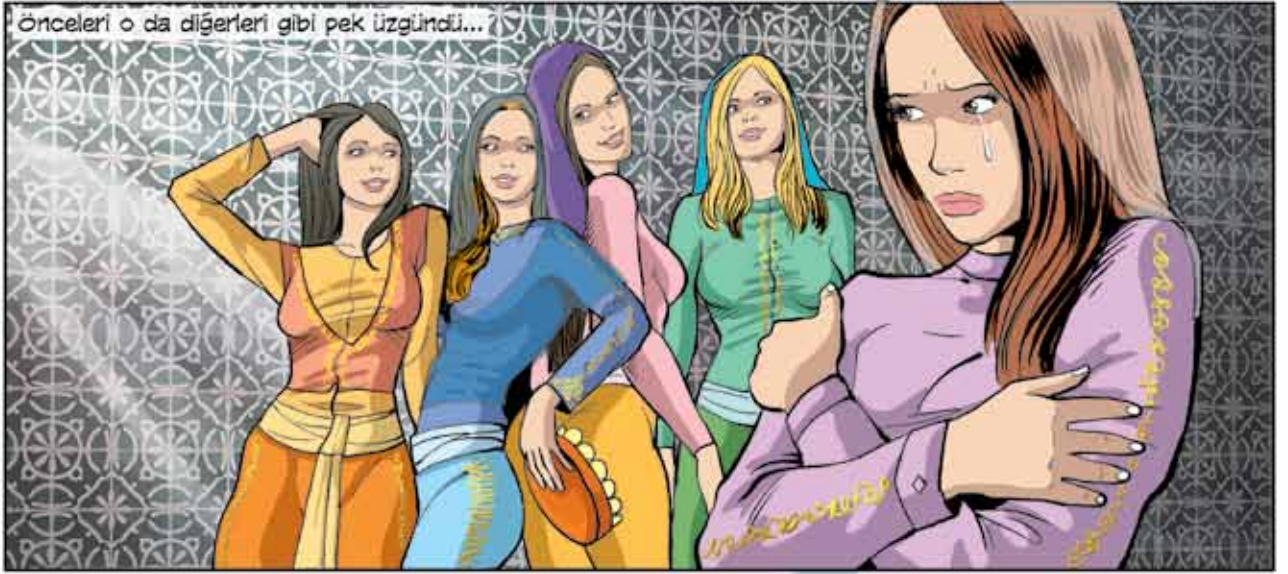

Közleri biraz
kahşırıncı
alevlenir...

Ama burası harem...

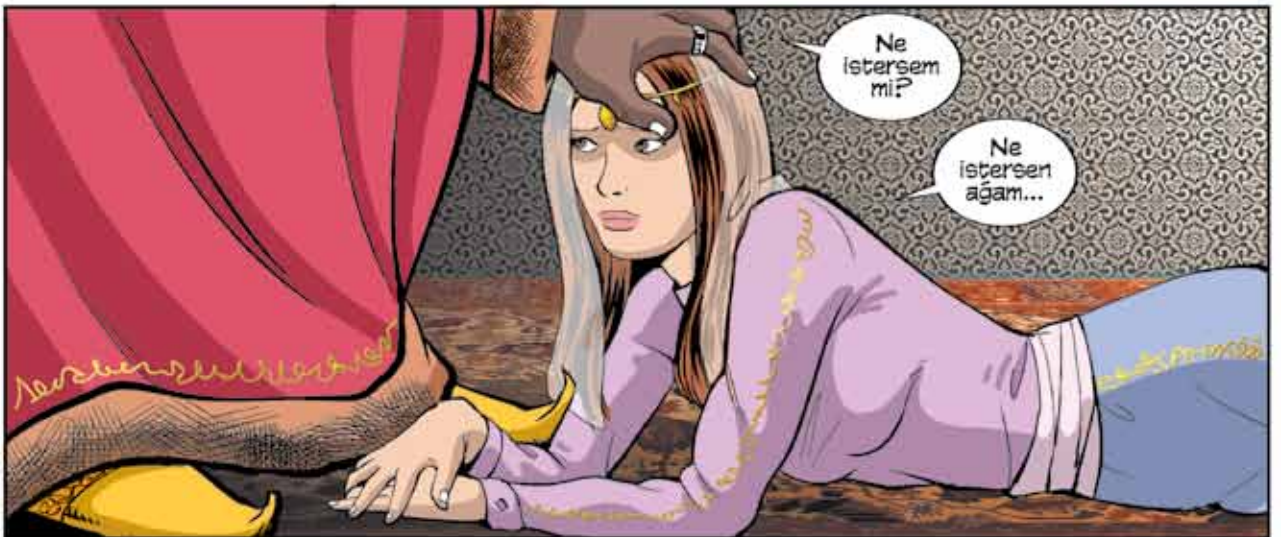
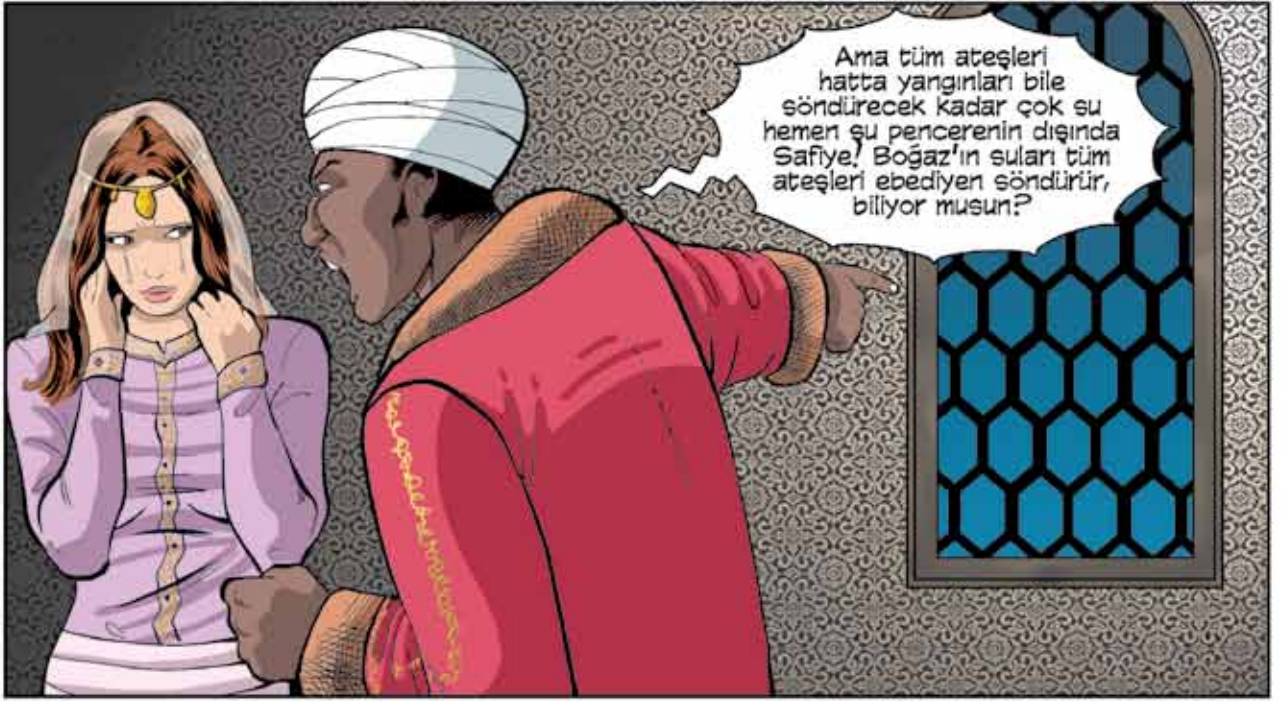

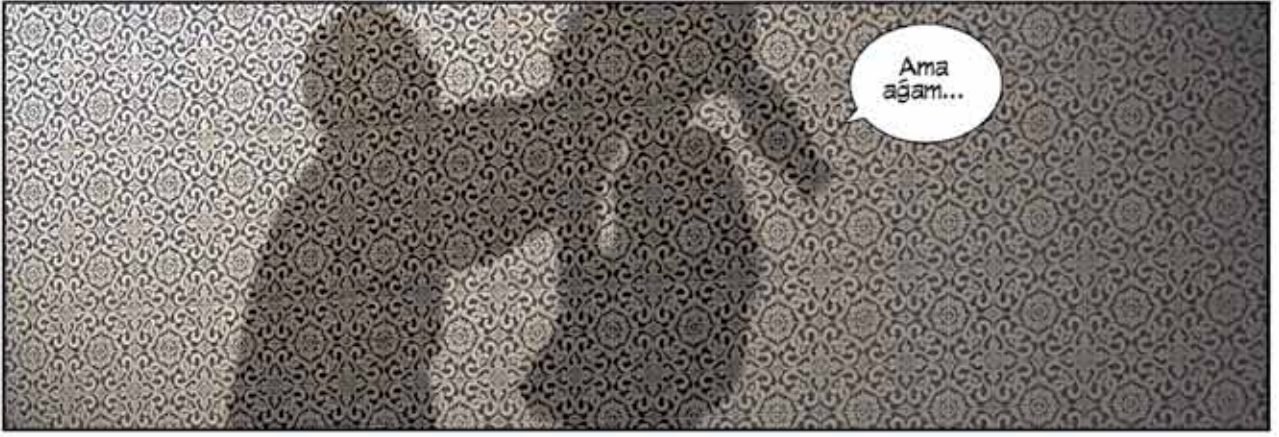
...ve burada benden habersiz hiçbir şey olamaz...

Hadım edilenlerin erkeklik duygularının da öldüğünü sananlar ne kadar yanlış olduklarını bilmezler...

...tıpkı bir hadımın neler yapabileceğini bilmedikleri gibi...

Ağam,
bir gören
olacak...

Akşama
odama gel
yine... Bu arada
kulaklarını aç
bakalım, kızlar ne
konuşuyor...
Unutma, yemek-
ten sonra...

Artık bana sadık bir çift gözüm,
kulağım daha vardı haremde.

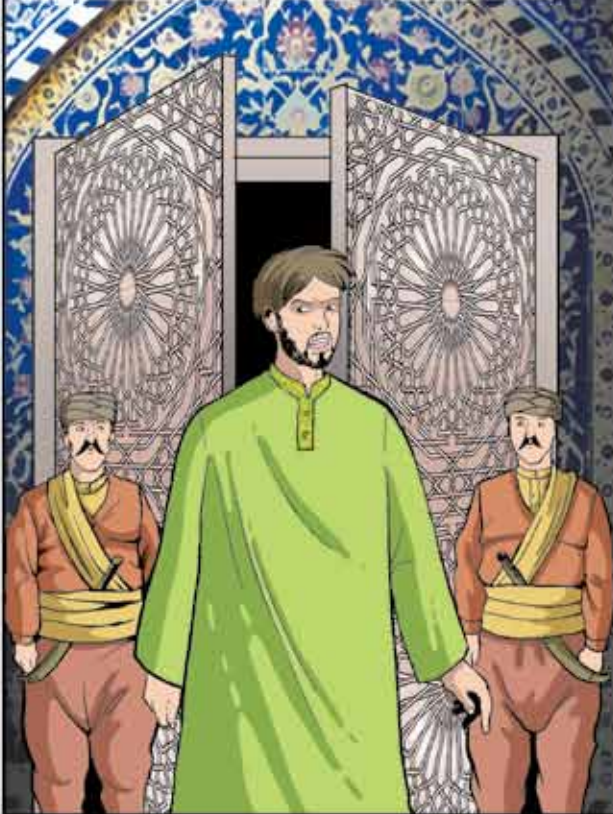
Ona yaşattıklarımın sonra, beni asla bırakamayacağını bildiğim bir çift göz ve kulak...

Benim için zevkli geceler başlamışken, padişahımızın durumu aynen devam ediyordu.

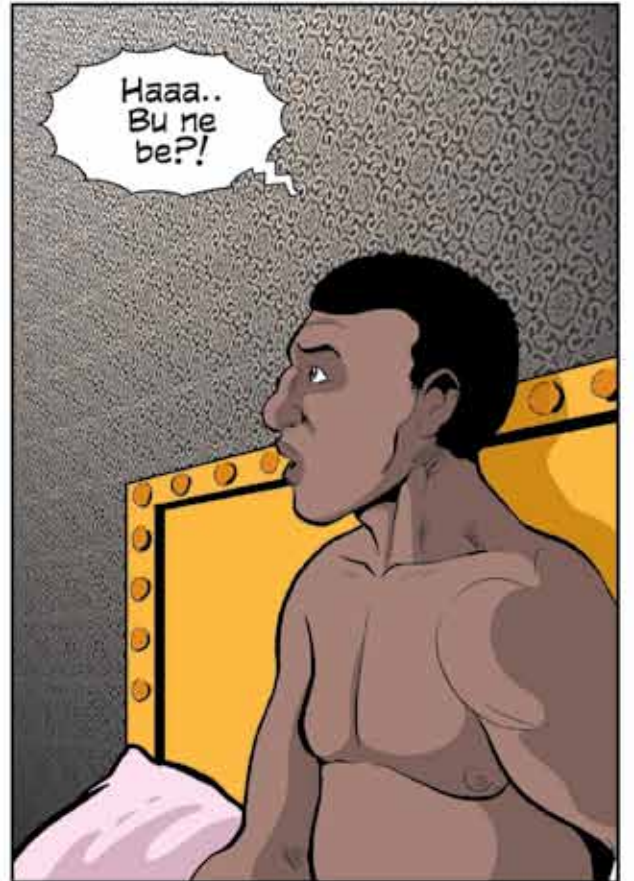
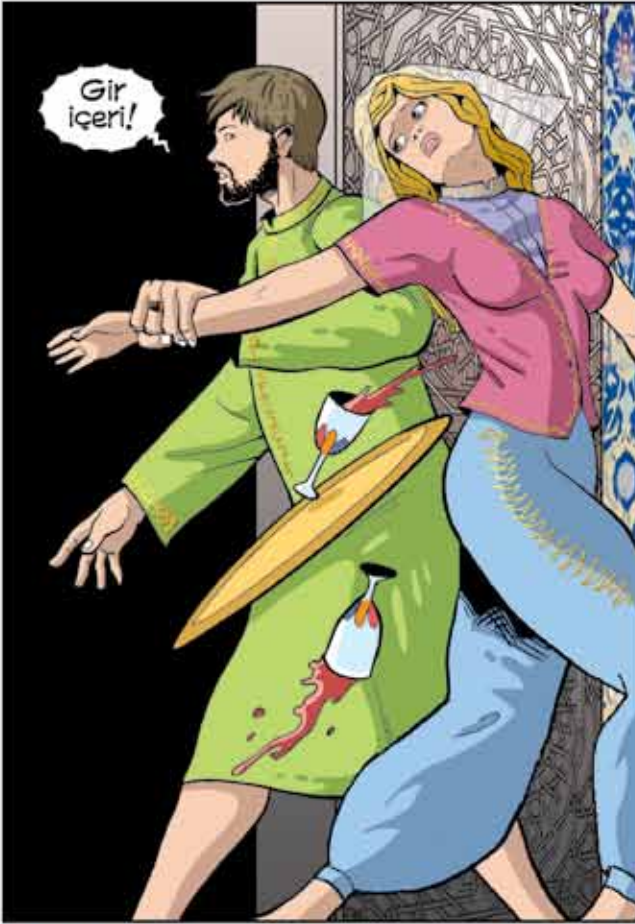

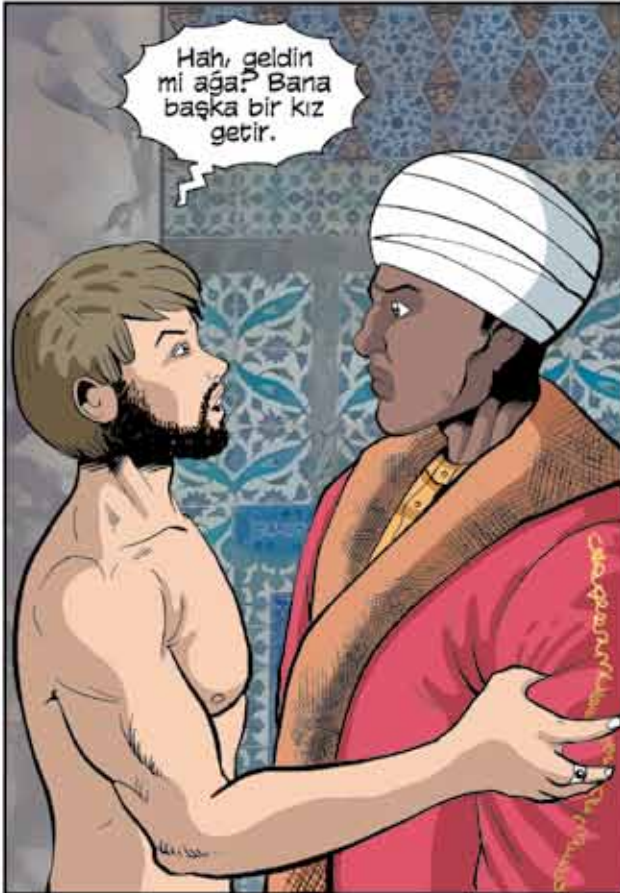
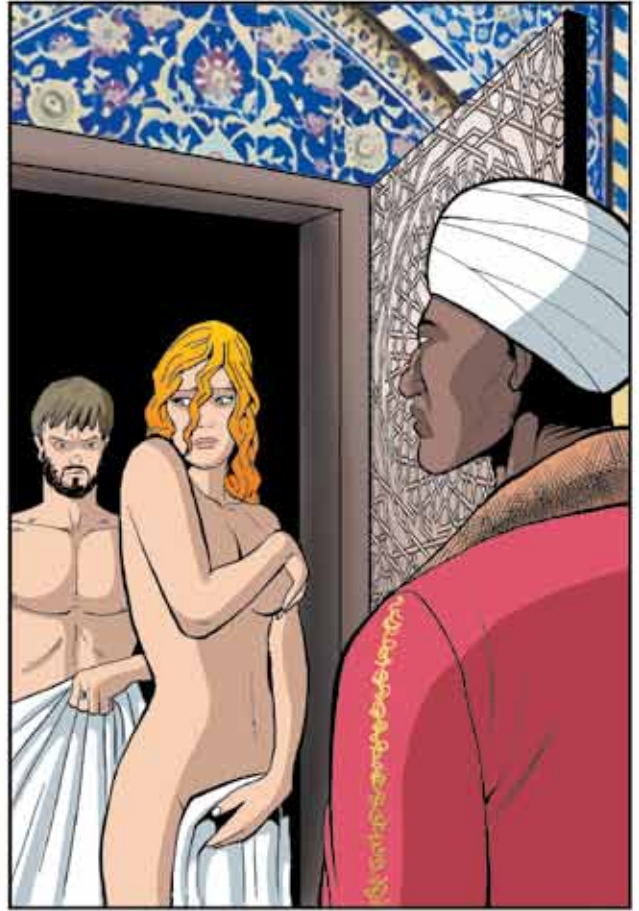
Ama ne demişler, hiçbir şey daim değildir.

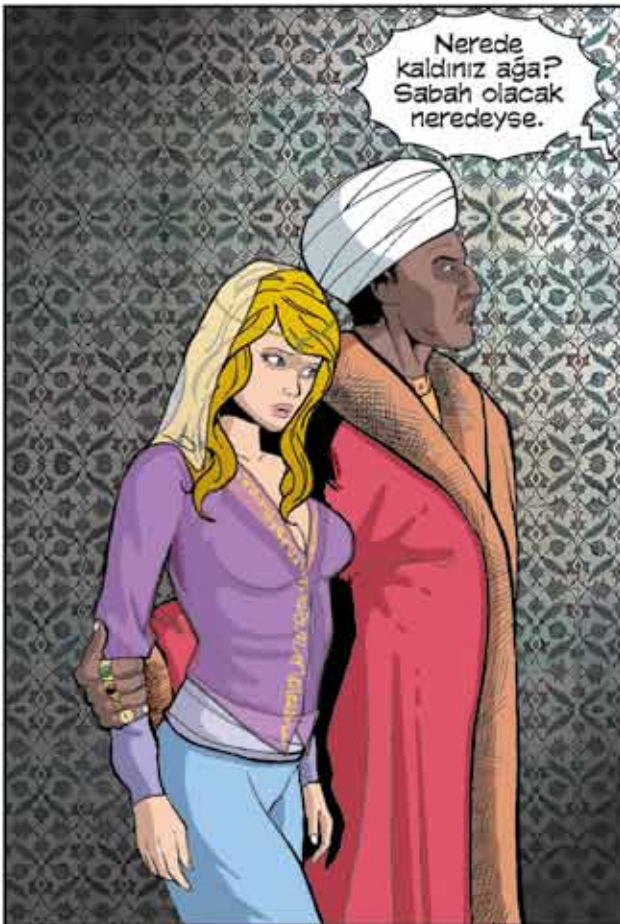
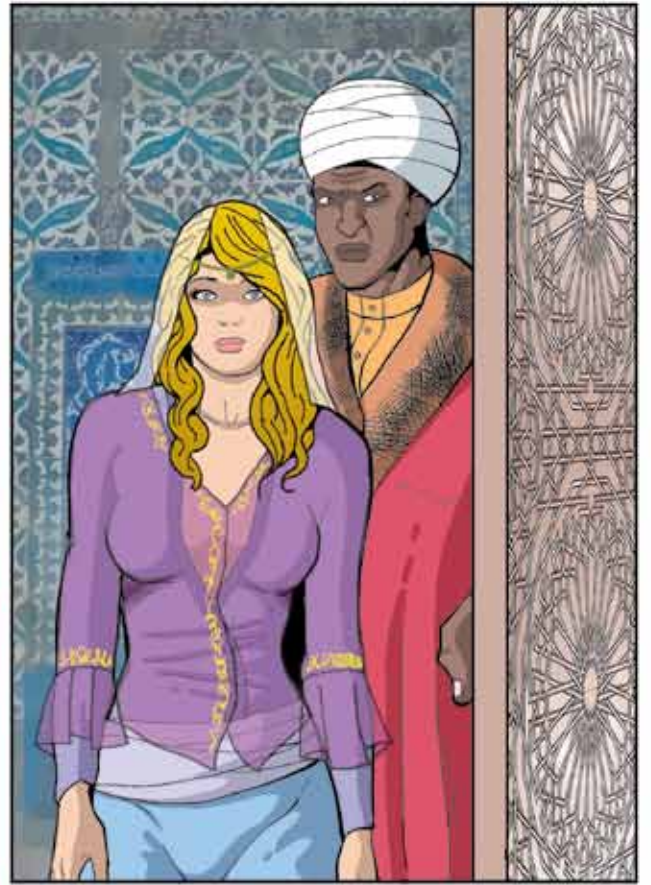

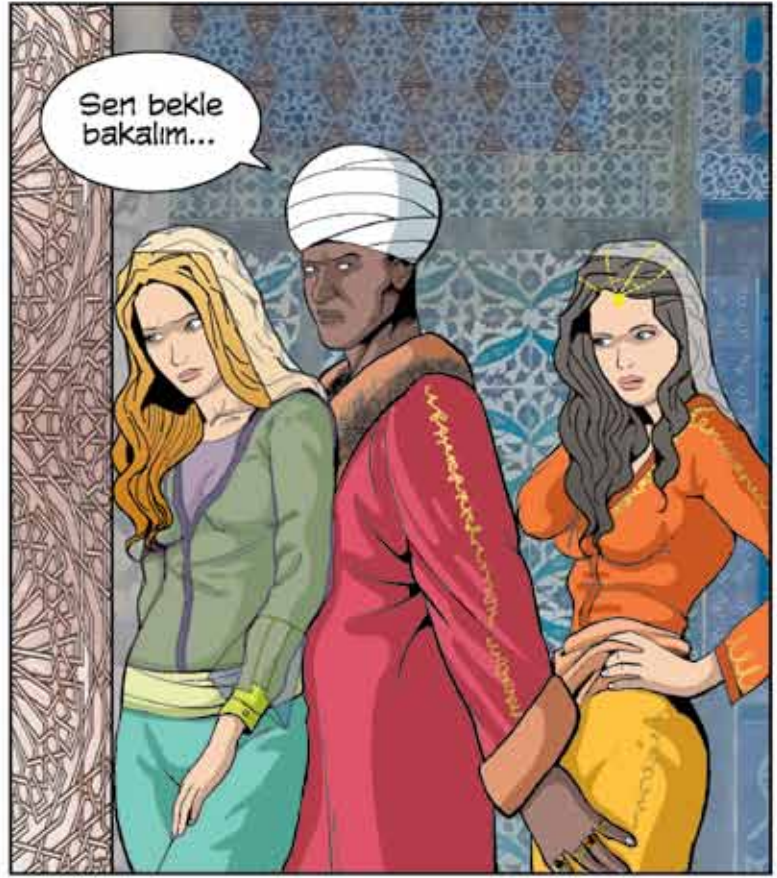
Sen!
Sen, gel
buraya!

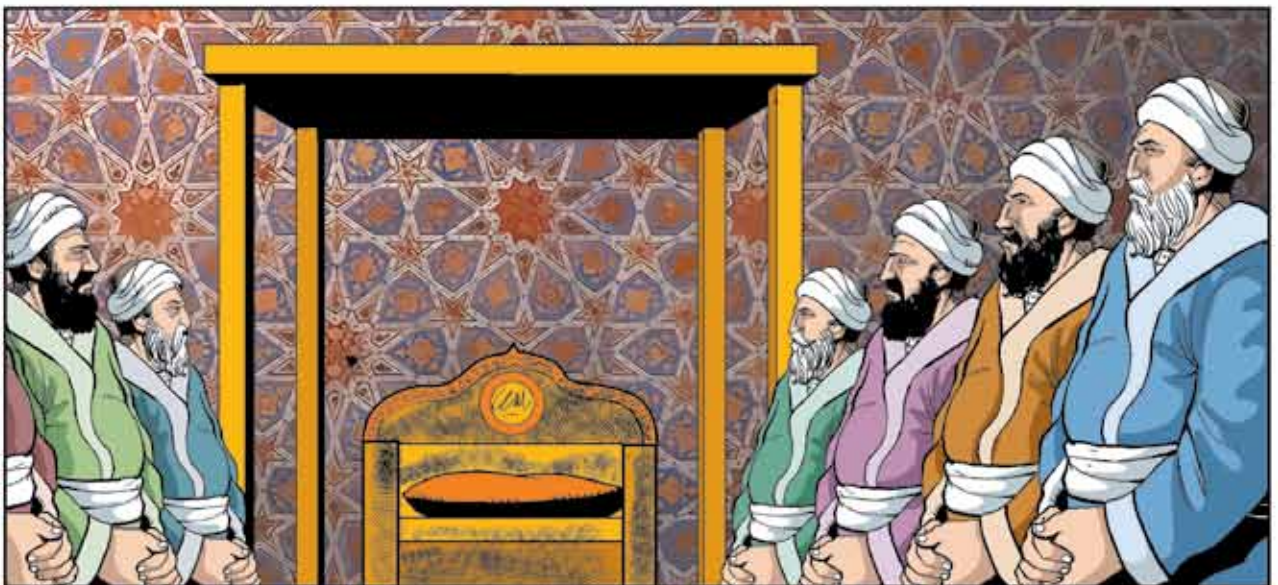
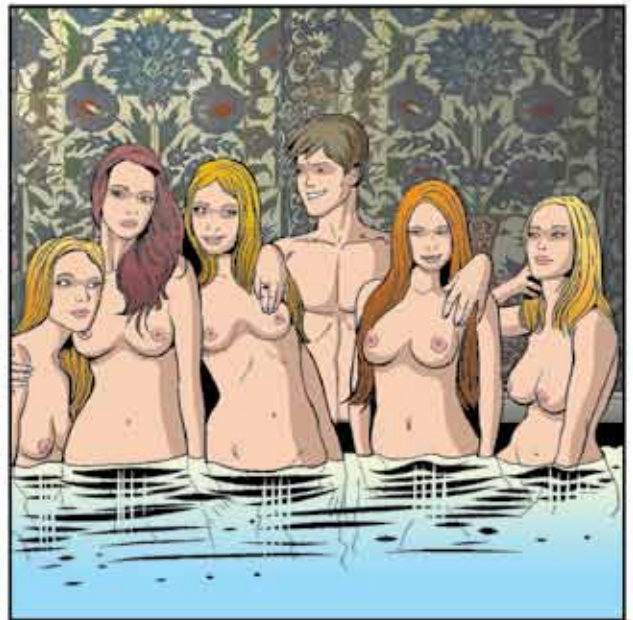

Benim için yeni bir arayış başlamıştı...

Ama bu hiç de kolay değildi...

Böyle
değil, daha
şişman,
daha etli...

Daha!...
daha da şişman
istiyorum... Bana
Osmanlı'nın en
şişman kadının
getirin!

Bu topraklarda padişahın isteklerinden daha önemli bir şey olabilir mi?

Yeniden göze girmek
ve şehzade doğuma
şansını yakalamak
için şişmanlamaya
çalışanlar bile oldu.

Ama sultanın kendini
mutlu hissettiği tek
bir yer vardı...

Bu hiç iyi
değil ağa, hiç iyi
değil. Devanasi gibi bir
kadın geldi çörekledi
sarayın ortasına, hünkarın
gözü başka bir şeyi
görmez oldu. Asker de
vüzera da konuşmaya
başladı. Korkarım
kötü şeyler olacak
ağa, kötü
şeyler...

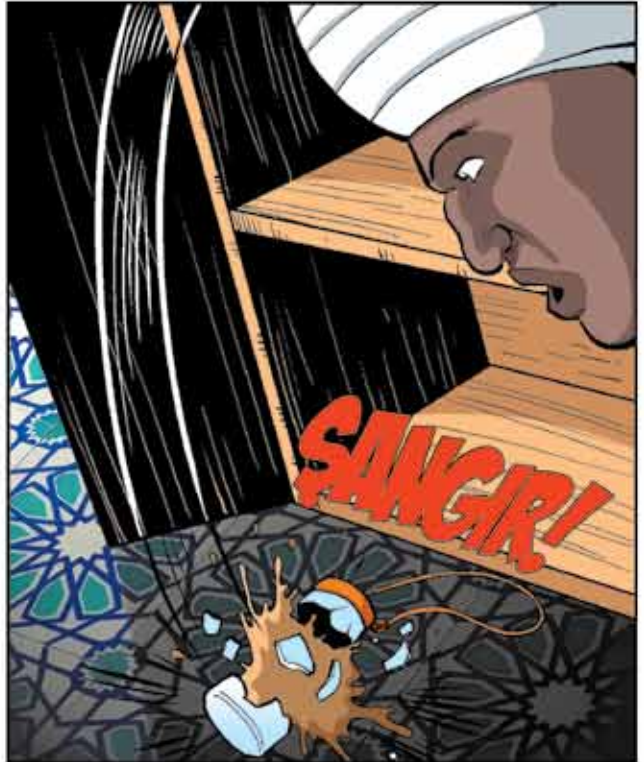

Koskoca valide sultan, iki padişah annesi, yanılmıyordu elbet...

Bir gün gelecek
müsbetlerin korkunç bir
alameti ortaya çıkıverdi...

Haydi sen
git şimdi
Safiye.
Akşama
gelirsin.

Gördüklerim gündüz
gördüğüm bir düş hatta
bir kabus gibiydi...

Hepinizin
canını alacağım,
hepinizin!

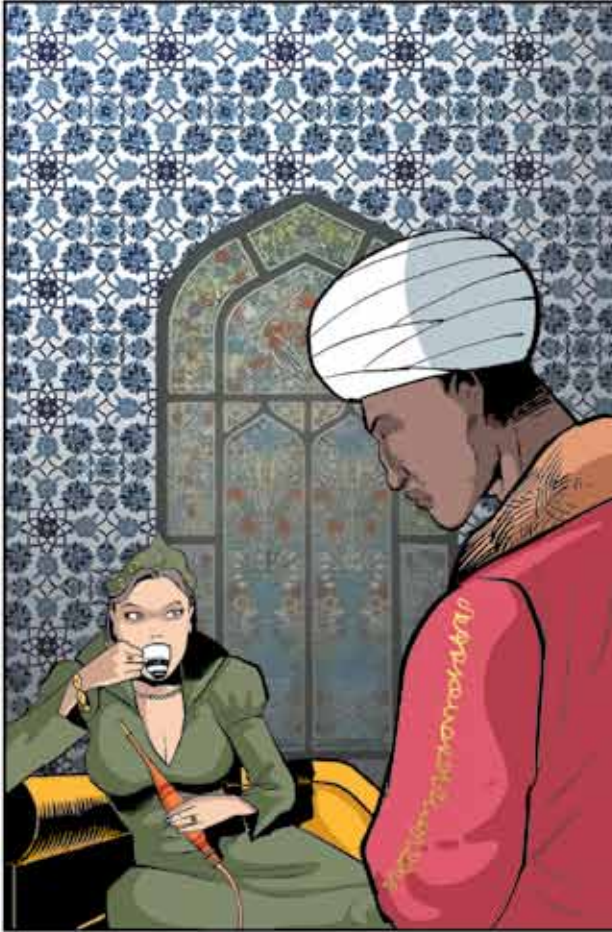
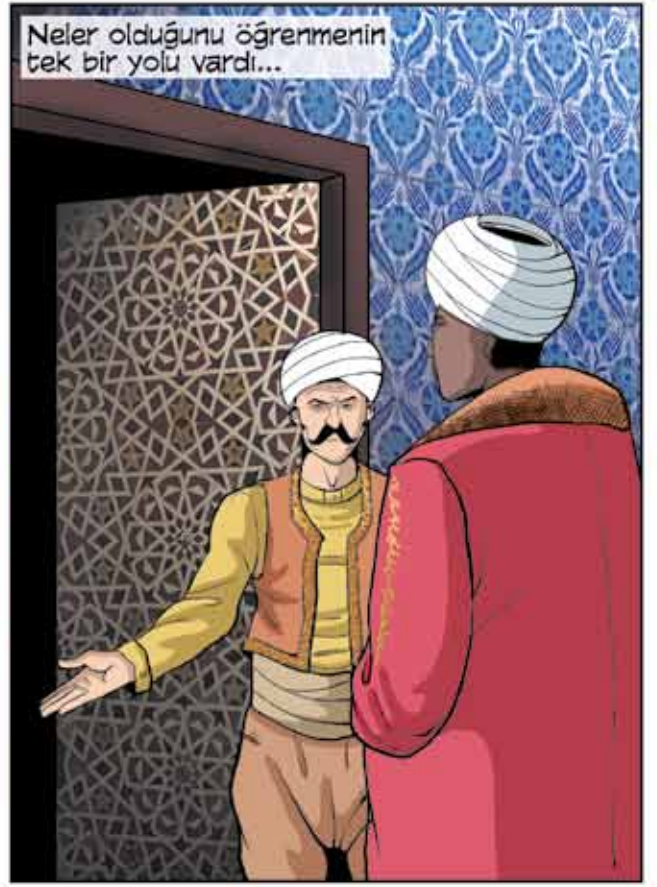
Neler olduğuna anlam veremiyordum.
Nereye gideceğimi bilmeden koştum.

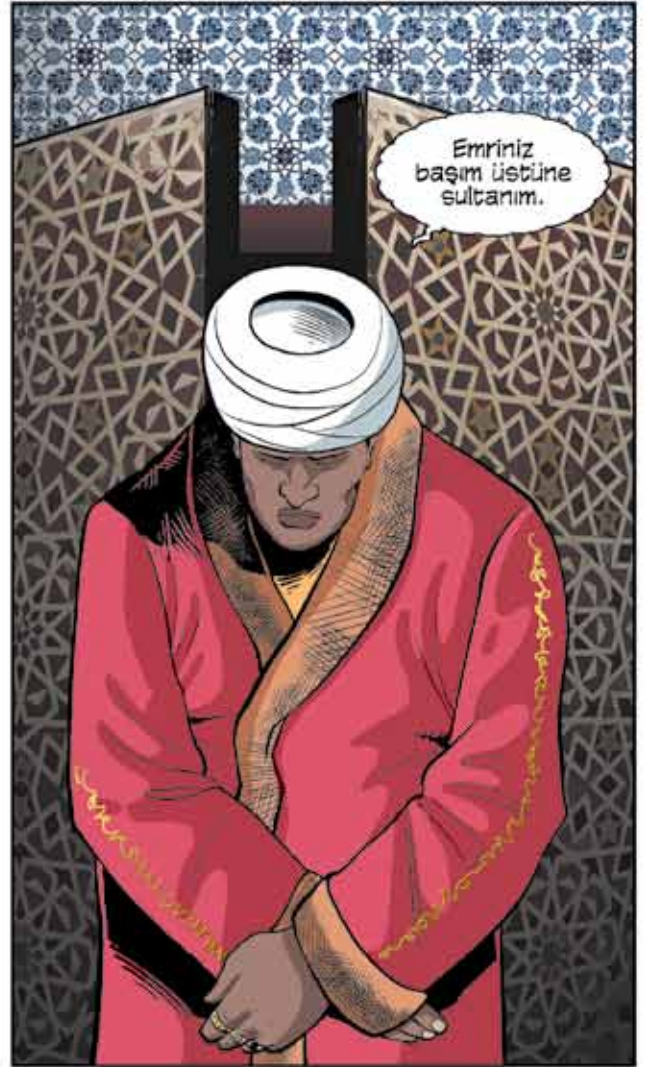
Ağam
neler
oluyor?

Hünkarımız
nerede?

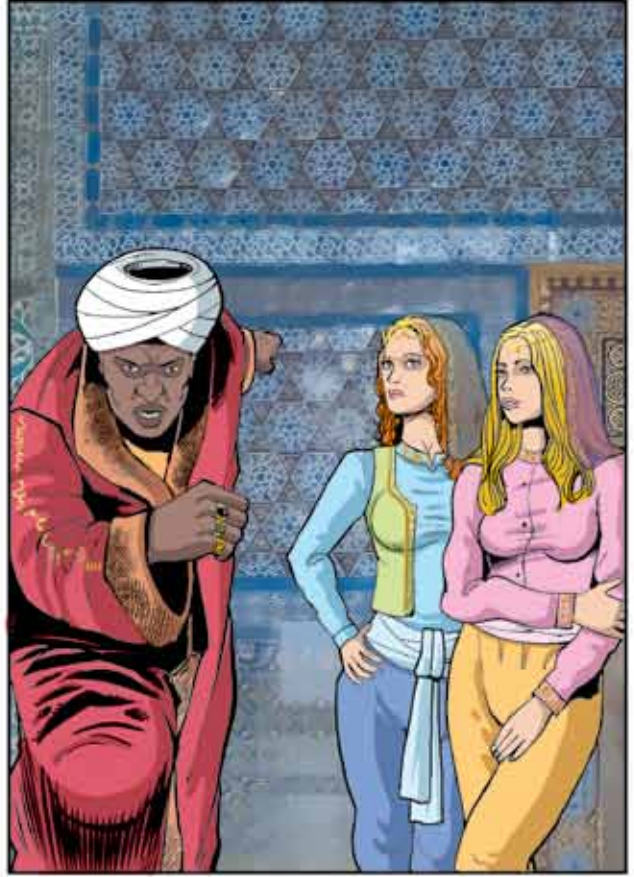

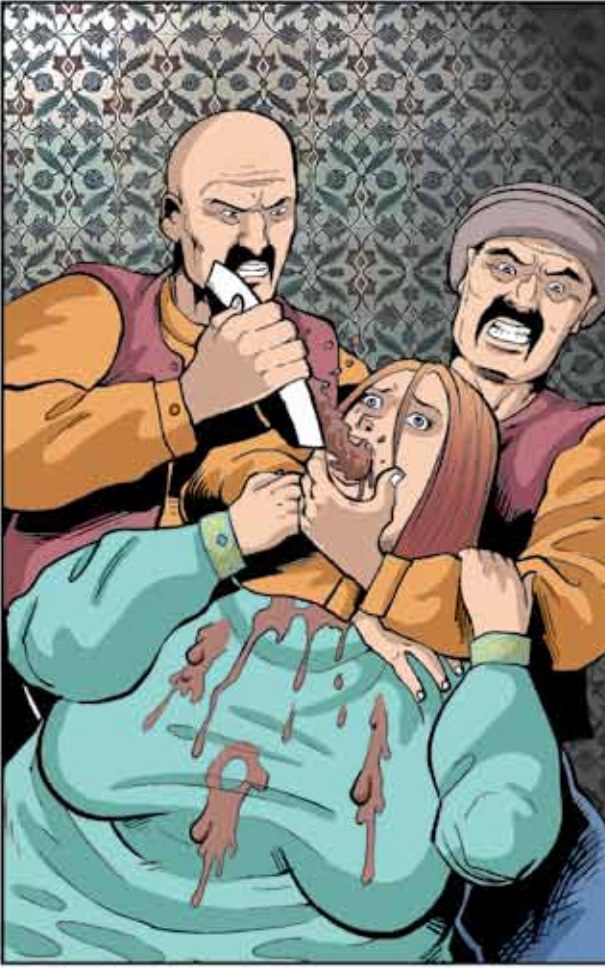

Düşmemek için zor dayanıyordum...
Bu işi yapan valide sultandı...

...yine sarayında hapisti...

Valideniz
ile bugün yine
konuştum. Tüm duaları
sizinle. Çok yakında
sizi kurtarmak için
uğraşiyor
kendileri...

...yine ben ona haber ve yemek taşıyordum.

Bugün vezir
hazretleri de
müjdeli bir haber
getirdi...

Ve bu kez önceki gibi
yersiz bir beklenti değildi...

Bismillah
padişahım...

İşte yeni bir
padişahımız
vardı artık...

Saltanat
oğlunuza
nasip oldu
hünkarım...

Ve beni bu sabaha kadar düşüncelere daldıran o müthiş hareketi yaptı...

Sana
yalvanyorum
aga, çocukla-
rına bir zarar
gelmesin...

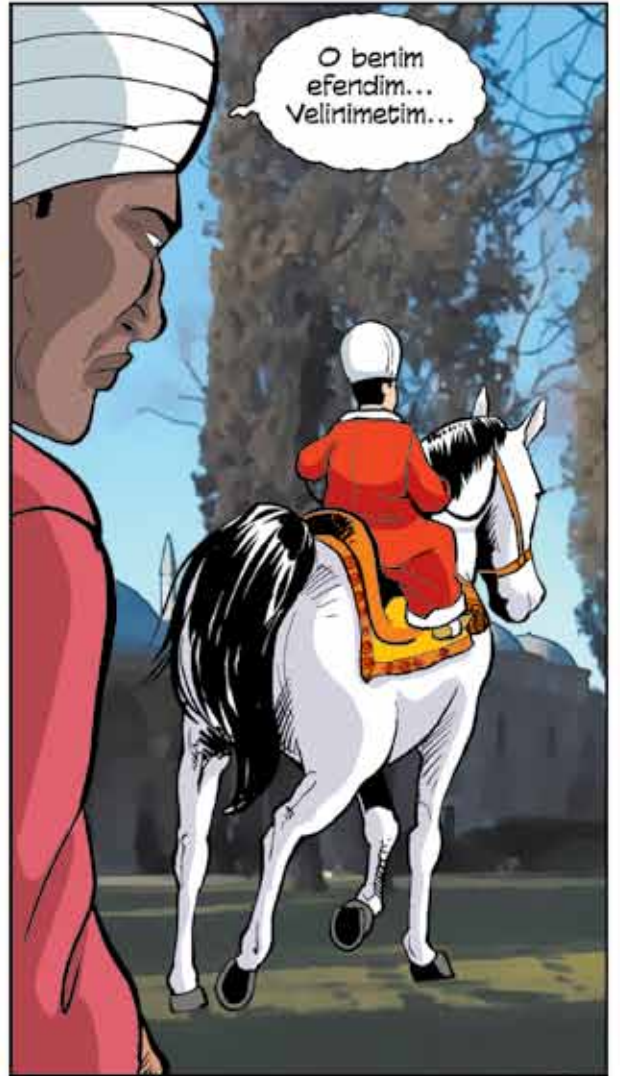

Zülfü Livaneli

Müzisyen, senarist, politikacı, yazar ve yönetmen.

Ankara Cumhuriyet Lisesi mezunu. Daha sonraki tarihlerde ABD Fairfax Konservatuvarı'nı bitirdi.

Livaneli, 1978 yılında yaptığı "Nazım Türküsü" adlı albümde Nazım Hikmet'in şiirlerinden bestelediği şarkıları bir araya getirdi. Müziği ile birçok ulusal ve uluslararası ödül aldı ve eserleri Joan Baez, Maria Farandouri, Maria del Mar Bonet, Leman Sam gibi onlarca yerli ve yabancı sanatçı tarafından yorumlandı. Kültür, sanat ve politika alanında Türkiye'nin önemli isimlerinden birisi olan sanatçı, sanat yaşamı boyunca 300'e yakın besteye ve 30 film müziğine imzasını attı.

İsveç'e sürgün yıllarında muhtelif işlerde çalışan Livaneli, yaptığı kasetlerle Türkiye'de ünlendi. Bugüne kadar dört uzun metrajlı film yönetti: "Yer Demir Gök Bakır", "Sis", "Şahmaran" ve "Veda". Valencia Film Festivali'nde "Altın Palmiye" ve 1989'da Montpelier Film Festivali'nde "Altın Antigone" ödülüne layık görüldü. "Sis", "En iyi Avrupa Film Ödülü"ne aday gösterildi. Sanatçının filmleri Türkiye, ABD, Fransa, Almanya, İsviçre, Japonya'da gösterime girdi ve BBC, WDR, İspanya, Kanada ve Japon televizyonları gibi birçok televizyon şirketine satıldı.

Ekim 1986'da Cengiz Aytmatov'un daveti üzerine Federico Major, Yaşar Kemal, Arthur Miller ve diğer ünlü sanatçı ve düşünürlerin katıldığı Kırgızistan ve daha sonra Wengen, Granada ve Mexico City'de toplanan Issyk-Kul Forumu'nda yer aldı. Livaneli, Elia Kazan, Jack Lang, Vanessa Redgrave, Arthur Miller, Mikhail Gorbacov gibi ünlü kişilerle birlikte dünya kültürünün ilerlemesi ve dünya sanatlarının gelişmesine katkıda bulunmak üzere çalışmalarında bulundu. 1996 yılında UNESCO (Birleşmiş Milletlerin Eğitim Kültür Bilim Kurulu) tarafından büyükelçilik verildi. Livaneli 1994 yerel seçimlerinde, Sosyaldemokrat Halkçı Parti'den İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanlığı'na aday oldu. 2002 genel seçimlerinde Cumhuriyet Halk Partisi'den İstanbul milletvekili seçildi.

"Arafatta bir çocuk", "Geçmişten Geleceğe Türküler", "Sis", "Orta Zekâlılar Cenneti", "Diktatör ile Palyaço", "Sosyalizm öldü mü", "Engereğin Gözündeki Kamaşma", "Bir Kedi, Bir Adam, Bir Ölüm", "Mutluluk", "Leyla'nın Evi", "Sevdalım Hayat", "Son Ada", "Sanat Uzun, Hayat Kısa", "Serenat" kitaplarının yazarı olan Livaneli, hâlen Vatan Gazetesi'nde köşe yazarlığına devam etmekte.

Çağrı Coşkun

23 Şubat 1974'de Adana'da doğdu. Kalemi eline 4 yaşında aldı ve bir daha bırakmadı. Ortaokul öğrencisiyken 'Dıgıl' ve 'Avni' dergilerine karikatürler çizdi. 1996 yılında İstanbul Teknik Üniversitesi Mimarlık Bölümü'nü bitirdi. Beş sene mimarlık yaptıktan sonra Avrupa ve Amerikalı yayıncılar için çizgi roman ve illüstrasyonlar yapmaya başladı. Evli ve bir çocuk sahibi olan Çağrı Coşkun İstanbul'da yaşamaktadır...